

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Etiam è fabulis vtilissima trahi documenta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

CAPVT L.

Aliud valdè insignis calumniatoris exemplum & supplicium.

Verti me ad alia, & vidi calumnias, quæ sub sole geruntur, & lachrymas innocentium, & neminem consolatorem: nec posse resistere eorum violentia, cunctorum auxilio destitutos, ait Ecclesiastes. His ergo, vt fiam consolator, ostendam, Deum esse auxiliatorem, ac vindicem. Vt autem parum refert, siue lacte caprarum, quæ lentiseo pascuntur, siue alio pharmaco sanes ægrotum; ita nihil interest, siue fabulis, siue historijs calumniâ afflictum consoles. Æsopus, qui meritò sapiens æstimatus est, vtilia monita sua non seuerè, neque imperiosè præcepit: sed, vt Philosophis mos erat, salubriter ad perspiciendum mentes animasque hominum caussa, audiendi quadam illecebra induxit. Vt enim apis ex amarissimis floribus & asperrimis spinis mel suauissimum ac lenissimum colligit; sic etiam ex incredibilibus fabulis, vtrumque decerpi potest aliquid vtilitatis. *Apud authores seculi* S. Augustinus. *centr mendacium,*

vium literarum, ait S. Augustinus, vt apud Horatium, *mus loquitur muri, & mustela vulpecule, vt per narrationem fictam ad id, quod agitur, verax referatur significatio. Vnde & Æsopicas fabulas ad eum finem relatas, nullus ineruditus fuit, qui putaret appellanda mendacia. He & in sacris libris, vt in libro Iudicum, cum ligna sibi regem fecerunt, & loquuntur ad ficum, & ad vitem, quod totum fingitur: ficta quidem narratione, sed veraci significatione hac dicuntur.* Et vtiliter dicuntur, quia quemadmodum iris nihil aliud est, quàm relucen-
tia solis refracti in nubibus: ita fabula quædam est veri representatio. Verum autem dicere, vtile est; licet sæpe ingratum audire; vt videre fuit in Pharisæis, & vniuersim apud Iudæos, quorum alios parabolis suis perstrinxit salubriter, alios non sine solatio erudiuit Christus, qui locutus est eis multa in parabolis; & sine parabolis non loquebatur eis. Quoniam igitur multi sunt, qui non solum calumnias struunt, sed etiam calumnias calumnijs superaddunt, vt mendacium mendacio tegant,

(Sic ne perdiderit, non cessat perdere lusor,
Et reuocat cupidus alea sæpe manus)

Matth. 13. 35
& v. 34.

Ouid. lib. 1.
de art.

eti.

etiam nos medicinæ medicinam apponemus, siue ea sit ex historici, siue è Poëtæ taberna sumpta. Parum id moror, in utroque genere possumus, seu quid factum, seu quid faciendum demonstrare.

II.

Ioan Bapt.
Gyrald. Cyn-
thius part. 2.
Hecatomi-
tum Italicor.
Decade 8.
Nouella. 1.
pag 117. Ve.
net. 1584. ap-
presso Fabio
& Agostin.
Zoppini, &c.

Author est Ioan. Baptista Giralduſ Cynthius nobilis Ferrariensis, Italicus ſcripſor, apud quem hæc leguntur. Alphonſo II. Duce Ferrarienſi, Lucius honeſti nominis, & copioſus mercator magnum ſanè quaſtum ex lana & ſericis mercibus faciebat. Hic, in ſpem tabernæ cuſtodiendæ, puerulum ex lapide emptum, liberaliter educabat, quem *Nurum* appellauit, *Ponirum* dictum ante, quàm emeretur, vtriuſque nominis meſuram egregiè impleturū; immò Theocrinem Tragicum Mundo daturum. Videbat enim ingenium in eo Mercurialibus negotijs aptum. Itaque confidebat, ſe præſertim magiſtro, inſignes eum progreſſus facturum, euafurumque aliquando & ipſum ditiffimum inſtitorem. Quam ob cauſam, vbi primùm adoleuit, omnem illi tabernæ ſuæ concedidit adminiſtrationem. In fauore indoles sæpe ſanguinem præcedit. Mercator igitur, quamuis liberos haberet haud paucos, hunc tamen *Nurum* in negotijs expediendis prætulit; neque ſanè etiam minore dilectione & cultu dignabatur, quàm vnum ex illis. Poſtquam autem ex ephebis exceſſit, præter lautum victum, ſtipendiſ ei etiam dedit annuum non contemnendum. Quin & mantillam honorariã identidem addebat, vt & ſpiritus adderet. Accessit ad hanc benevolentiam alia occaſio. E mercatorū collegio alius quiſpiam defunctus quingentos aureos, in teſtamento, reliquerat, ad arbitrium Lucij applicandos cuicumque iuueni, qui ſperaretur aliquando mercatorum ſocietati profuturus. Hanc omnem pecuniã ſummam Lucius *Nuro* ſuo attribuit, diſertis verbis addens: ſe volente, poſſe illum hanc ſummam cum ſuis mercibus quaſtui exponere, vt non in Lucij, ſed in *Nuro* commodum exceſceret ſcenus: plura etiam atque maiora pollicitus, ſi modò, vt ad id tempus impigrè feciſſet, ita virtutem & fidem porrò curã haberet. Qua liberalitate incredibiliter exhilaratus *Nurus*, gratijs quàm potuit maximis Patrono actis, accepit conditionem, & extorſit pecuniã in calendarium relata partibus triginta vnã ipſe ſibi vendicauit. Mala indoles, etſi haber acetum in pectore, ta-

men